

var særdeles godt kendt og kunde trække, hvad Dag jeg ønskede, og i en anden Gade laa Banco Italiano, hvor akkurat det samme var Tilfældet. Desuden var der af Landmandsbanken advaret imod denne Foranstaltning, idet de som praktiske Forretningsfolk nok kunde forstaa, at vilde jeg have pumpet Statskassen gennem Veksler fra Buenos Ayres til Udenrigsministeriet, saa vilde jeg kunne gøre det, i hvert Fald i den Udstrækning, i hvilken jeg havde Forbindelse i Buenos Ayres. At man skar mig af fra den ene Bank, kunde ikke forhindre, at jeg gjorde det i andre Banker. Men naturligvis var det for mig forsmædeligt og krænkende, at der blev telegraferet fra Udenrigsministeriet, at jeg ikke kunde trække. Jeg gik op til Bankens Chef. Han var Tysker. Jeg havde min Kopibog med — det var en Maaned efter, da jeg fik det at vide — og saa sagde jeg til ham: De kan ikke Dansk, men De kan nok se, her er et Brev, hvor der staar „Til Udenrigsministeriet“ for oven, naar jeg forklarer Dem det, kan De nok se, at det er til Udenrigsministeriet, De kan ogsaa nok se, at det er en Regning, og De kan se, at der staar i Slutningen af den: „I min Favør: 2,835 Kr. 22 Øre“, og De ved, at jeg har trukket en Veksler hos Dem paa Ministeriet for 2,000 Kr.; det er den Sag, som gør, at der er telegraferet til Dem. Han svarede mig kun et eneste Ord, han sagde: Bureauidioter!

Alle disse ærekrænkende Indgreb bag min Ryg maa overbevise ethvert Menneske om, at det er Vekslen — for det er det eneste, hvor der kunde være Tale om noget kriminelt —, som har været det, paa hvilket jeg er bleven afskediget. Men hvis der behøves flere Beviser og endnu tydeligere Beviser, kan jeg ogsaa godt give saadanne. Det allerførste, jeg nemlig spurgte Direktøren i Udenrigsministeriet om, da jeg kom tilbage, var: Hvorfor er jeg blevet afskediget? Og saa sagde han: Paa Grund af Vekslen! Og det tror jeg Kammerherre Krag, som er en overordentlig velvillig og flink og paalidelig Mand, ikke vil gaa fra.

Hvad jeg derefter foretog mig, fremgaa af min Svarkrivelse til Ministeriet, som jeg skal have den Ære at oplæse. Den lyder saaledes:

Deres Ekscellence osv.

„Lørdag den 29. Marts d. A. om Aftenen modtoges i Konsulatet Deres

Ekscellences ærede Skrivelse af 3. ds. til mig angaaende min Afskedigelse. Ligeledes Deres Ekscellences ærede af s. D. angaaende samme Sag til Hr. Vicekonsul L. Larsen.

Jeg var taget paa Landet, hvor jeg modtog Brevene Søndag Eftermiddag den 30. Marts d. A., og efter at have gjort mig bekendt med Deres Ekscellences ovenfor nævnte, til mig stillede Brev tog jeg til Buenos Ayres, hvor jeg ankom om Aftenen ved Syvtiden.

Da Konsul Larsen Mandag Morgen mødte paa Konsulatet, overgav jeg ham Deres Ekscellences Skrivelse, og efter at han havde læst denne og gjort mig bekendt med dens Indhold, ansaa jeg det under Hensyn til den Form for min Afskedigelse, det havde behaget Deres Ekscellence at vælge, for rigtigst at lade Konsulatets Kasse revidere af Vicekonsul Larsen. Paa mit bestemte Forlangende i saa Henseende afstemte Vicekonsulen derefter Kassen og eftersaa Kassebeholdningen, som han fandt i Orden, hvorefter han anmodede mig om at administrere den videre under hans Ansvar indtil Afleveringsdagen, hvilket jeg i Betragtning af de foreliggende praktiske Forhold indvilligede i.

I Deres Ekscellences oftnævnte Ærede af 3. f. M. befaler Deres Ekscellence, at jeg straks ved Skrivelsens Modtagelse skal overgive Generalkonsulatets Bestyrelse til Vicekonsul Larsen, hvilken Befaling gentages i Skrivelsen til denne med Bemærkning, at Overtagelsen skal finde Sted i Henhold til Instruksen for de danske Konsuler § 49. Men da det ved Omfanget af Konsulatets materielle Indhold og ved Antallet og Beskaffenheden af de løbende Sager var umuligt samtidig at opfylde begge disse Befalinger, ansaa Konsul Larsen og jeg det for mest stemmende med Tjenestens Interesse som ogsaa nødvendigt af Hensyn til begges Ansvar ved Overtagelsen af Konsulatet, at jeg ikke fra traadte Stillingen, førend Afleveringen paa anordningsmæssig Maade kunde finde Sted, med hvilken Opfattelse man haaber at være i Overensstemmelse med Deres Ekscellences Ønske.

Afleveringen har derefter været fremmet med størst mulig Hurtighed og er som indberettet til Udenrigsministeriet i allerærbødigst Skrivelse Nr. 38 af Dags Dato, afsluttet i Dag, hvorefter Hr. Vicekonsul Larsen altsaa fungerer som Bestyrer af Generalkonsulatet i Buenos Ayres.